

Chương 400: Điều Tra Cùng Olivia Ở Thủ Đô Rajeurn Vương Quốc Levaina (4) - Undead

Xuất Hiện

(Số từ: 3590)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:18 PM 06/05/2023

"Đức tin anh hùng... cái quái gì thế này?"

"Chính xác..."

Chúng tôi trở lại phòng VIP, cả hai đều ngỡ ngàng. Ngũ Đại Thần Giáo về cơ bản liên quan đến việc tin vào sự tồn tại của các vị thần. Ngoài ra còn có các Thánh tích tượng trưng cho sức mạnh của các vị thần này. Tất nhiên, hầu hết mọi người không biết sự thật rằng những vị thần này có hai bản chất.

Dù sao đi nữa, có những linh mục tin vào các vị thần cho mượn sức mạnh của họ và thực hiện phép lạ trên thế giới.

Nhưng niềm tin anh hùng đột ngột này không thể như thế được.

Thay vào đó, cứ như thể một tôn giáo tương tự như tôn giáo ở thế giới tôi sống ban đầu đột nhiên xuất hiện.

Niềm tin vào một cái gì đó không thực sự tồn tại.

Giống như niềm tin của Giáo hội Ma thần bắt nguồn từ sự sợ hãi, Niềm tin Anh hùng chắc chắn cũng bắt nguồn từ nỗi sợ hãi. Olivia có vẻ chết lặng.

"Ragan Artorius không chết, mà thăng thiên trở thành thần? Điều đó có hợp lý không?"

"Chà, nếu họ muốn tin điều đó, họ sẽ tin. Nó giống như dán nhãn cho một người rõ ràng không phải là tín đồ của Giáo hội Ma thần."

Tất nhiên, trong nguyên tác không hề có chuyện đó.

Nhưng kể từ năm ngoái, khi những dấu hiệu về sự trở lại của Ma Vương bắt đầu xuất hiện, mọi người vô cùng sợ hãi, tự hỏi ai sẽ giết được Ma Vương nếu không có anh hùng.

Nỗi sợ hãi đó đã bị bóp méo thành một niềm tin kỳ quái rằng Artorius sẽ hồi sinh và đánh bại Ma vương.

"Có thứ gì đó giống như một tổ chức tôn giáo không? Có ai truyền bá nó một cách có hệ thống không?"

"Em không biết... điều đó có thể nào? Thay vào đó, có những trường hợp có tín ngưỡng dân gian địa phương ở mỗi vùng. Hầu hết chúng gần như đã bị xóa sổ từ lâu... có lẽ đó là một loại tín ngưỡng dân gian như vậy sự tin tưởng?"

Khi thời gian đáng ngờ, giáo phái có xu hướng thịnh vượng.

Nhưng thay vì sẵn sàng tồn tại Giáo hội Ma thần, một Đức tin Anh hùng tin vào các anh hùng đã xuất hiện. Nếu là một hình thức tín ngưỡng dân gian thì sẽ không có cốt lõi, vì vậy niềm tin này sẽ lan nhanh như cháy rừng khi nỗi sợ hãi về Ma Vương ngày càng tăng.

“Anh thực sự... anh không thể hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa.”

Mọi người rơi vào sợ hãi, một số cố gắng giết đồng loại của họ, và một số tôn thờ người chết như một vị thần, gieo rắc hy vọng hảo huyền.

Đó chính là vấn đề.

“Nhưng mà Tín ngưỡng Anh hùng đó... rốt cuộc không phải là dị giáo sao?”

Đó là một tín ngưỡng dân gian tin vào Artorius, người đã trở thành một vị thần.

Họ tin vào Ragan Artorius, người đã trực tiếp đánh bại Ma Vương chứ không phải Ngũ Đại Thần Giáo.

Nhưng tất nhiên, tác dụng của niềm tin là không có, và về cơ bản, niềm tin như vậy là dị giáo. Mặc dù Giáo hội Ma thần ban đầu được cho là tồn tại nhưng không thể được tôn thờ, nhưng tình huống này thậm chí còn kỳ lạ hơn.

Trước lời nói của tôi, Olivia cắn môi.

"Phải... tất nhiên là dị giáo rồi..."

Olivia nhìn ra cửa sổ.

Do sự hỗn loạn và sợ hãi của đám đông, cô thực sự không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì ngoài mái nhà của các tòa nhà, nhưng bầu không khí khó chịu có thể cảm nhận được.

"Nhưng... bây giờ phải nhận thần tính của Artorius... chẳng phải điều đó sẽ nguy hiểm cho Ngũ Đại Thần Giáo sao...?"

Trong nguyên tác, tên của Artorius được nhắc đến ngang hàng với các vị thần.

Tuy nhiên, đó là câu chuyện về sự tin tưởng và tôn kính tuyệt đối của nhân loại đối với Artorius, chứ không phải Artorius được tôn thờ thực sự.

Giữa tình huống đặc biệt được gọi là sự trở lại của Ma vương, mọi người bắt đầu tôn thờ anh hùng. Trong cơn điên loạn do nỗi sợ hãi Ma Vương gây ra, mọi người đã tạo ra một niềm tin kỳ quái rằng Ragan sẽ hồi sinh và đánh bại Ma Vương.

Ai dám kết tội họ thờ tà giáo và kẻ dao vào cổ đe dọa họ?

'Bạn không tin vào Artorius?'

'Bạn không tin vào người anh hùng đã giết Ma vương?'

'Không phải là một điều tốt nếu Artorius được hồi sinh sao?'

'Tại sao bạn nghĩ rằng nó không thể?'

'Không, nhưng tại sao bạn lại khẳng định rằng Artorius không thể hồi sinh?'

'Tên khốn này, phải không?'

'Người phủ nhận sự phục sinh của vị cứu tinh của nhân loại?'

'Người không thích sự hồi sinh của Artorius?'

'Tại sao người lại không thích điều đó?'

'Ah...'

'Đúng rồi.'

'ĐÚNG VẬY.'

'Tên khốn này là kẻ phản bội nhân loại.'

Cuộc thảm vắn ngược dị giáo điên rồ này thực sự có thể xảy ra.

Một số người tìm kiếm vật tế thần để giải tỏa nỗi sợ hãi của họ, trong khi những người khác bắt đầu tin vào một đảng tuyệt đối mới để giải tỏa nỗi sợ hãi của họ.

'Ragan Artorius không phải là một vị thần', họ nói. Nếu nói vậy, họ có thể sống sót mà không bị cắt cổ không?

Một niềm tin mới tin vào anh hùng đang lan tỏa. Đến thời điểm này, người ta vẫn chưa rõ tín

ngưỡng này có cốt lõi hay đang trong giai đoạn âm thầm lan truyền như tín ngưỡng dân gian, nhưng hiện tại, có vẻ như đã là về sau.

"Ngay cả khi tin vào sự trở lại của Artorius là một ảo tưởng, nó vẫn tốt hơn nhiều so với những cuộc săn lùng dị giáo."

"Anh đoán vậy."

Tôi đồng ý với những lời của Olivia. Đó là vấn đề nên vượt qua nỗi sợ hãi bằng sự tức giận hay hy vọng.

Giết người vô tội như những kẻ dị giáo còn tệ hơn gieo rắc hy vọng bằng cách tin vào sự sống lại của anh hùng. Tất nhiên, việc truyền bá niềm tin của anh hùng có thể gây ra những hy sinh lớn hơn do xích mích với Ngũ Đại Thần Giáo, nhưng điều đó không xảy ra ở giai đoạn hiện tại.

Điều quan trọng không phải là bản chất đức tin của Ragan Artorius, mà là việc nó cố gắng truyền niềm tin rằng mọi người không nên sợ hãi Ma vương.

Dư luận hỗn loạn lắng dịu nhờ tin tưởng vào sự trở lại của người anh hùng.

Điều quan trọng là ý nghĩa nằm ở chính hành động truyền niềm tin rằng Ma vương sẽ bị đánh bại, chứ không phải cốt lõi của đức tin Artorius.

Lý do Saviolin Tana gửi tôi đến đây là để ổn định tình hình hỗn loạn ở Levaina.

Và phương pháp, khi bạn nghĩ về nó, đơn giản đến nực cười.

"Nếu anh cho mọi người thấy rằng anh có Alsbringer, sự hỗn loạn này sẽ lắng xuống ngay lập tức, phải không?"

"Đúng rồi?"

Mọi người muốn ai đó chiến đấu với Ma vương, vì vậy họ mong muốn sự hồi sinh của Ragan Artorius đã chết.

Mấu chốt không phải là Artorius, mà là người có thể đánh bại Ma Vương.

Nỗi sợ hãi về Ma vương bị xua tan bằng cách gieo hy vọng rằng Ma vương sẽ bị đánh bại.

Thánh tích của Thần Chiến Tranh mà Ragan Artorius, người đã đánh bại Ma vương, sở hữu.

Mọi người sẽ yên tâm khi nhận ra sự tồn tại của Alsbringer và người được chọn. Họ sẽ tin rằng một anh hùng có thể đánh bại Ma vương đã xuất hiện.

Levaina, nơi đang hỗn loạn vì cuộc tấn công của Ma vương giả, là một nơi lý tưởng để anh hùng thứ hai xuất hiện.

Tôi quyết định tuyên bố với cả thế giới rằng tôi là chủ sở hữu của Alsbringer. Hoàng tộc không thích ý tưởng tôi gặp nguy hiểm, nhưng họ muốn tôi nổi tiếng.

Tu viện Levaina âm u ở Rajeurn là nơi rất thích hợp để thông báo với mọi người rằng chủ nhân mới của Alsbringer đã xuất hiện. Những cư dân sợ hãi bắt đầu một cuộc săn lùng dị giáo, và bề mặt bắt đầu tiết lộ cái gọi là Đức tin anh hùng tin vào sự phục sinh của Artorius.

Vì vậy, tôi quyết định cho mọi người xem Alsbringer và nói với họ rằng tôi sẽ đánh bại Ma vương, vì vậy họ nên về nhà, lau chân và đi ngủ. Với điều đó, sự hỗn loạn sẽ kết thúc, và tôi sẽ nổi tiếng.

Không có nguy hiểm, và tất cả những gì tôi phải làm là vung kiếm vài lần. Vì vậy, Rajeurn là một nơi rất thích hợp cho lần ra mắt đầu tiên của tôi.

"Anh có chắc là không sao không? Nó có thể... thực sự nguy hiểm."

Olivia có vẻ lo lắng cho tôi.

Alsbringer sẽ giống như chất độc đối với Ma vương hiện tại, và nếu Ma vương nhắm vào tôi, điều đó chắc chắn sẽ rất nguy hiểm.

"Nó sẽ ổn thôi."

Tôi không thể giải thích tại sao, nhưng Olivia dường như đọc được điều gì đó từ vẻ mặt nghiêm túc của tôi và gật đầu với vẻ mặt kiên quyết.

"Được rồi, đó là quyết định của anh, vì vậy em không thể nói gì thêm."

Nói xong, Olivia đặt tay lên vai tôi.

"Em sẽ bảo vệ anh, dù bất kể điều gì."

Mặc dù cô ấy không thể biết được sự thật đằng sau cuộc tấn công của Ma vương, nhưng sự xuất hiện của tôi dường như đã thay đổi mục tiêu của Olivia. Tôi không chắc liệu Hoàng tộc và Saviolin Tana có cân nhắc đến tất cả những điều này hay không, nhưng Olivia dường như tập trung hơn vào việc bảo vệ tôi sau khi được thông báo rằng tôi là chủ sở hữu của Alsbringer.

Rốt cuộc, tôi rất quý giá với cô ấy.

Điều đó khiến tôi biết ơn.

"...Cảm ơn."

Và tôi không thể không cảm thấy tiếc.

"VẬY HÔN MỘT CÁI ĐI!"

*Smooch

"Á, anh đã bảo là không được làm thế mà!"

Tôi thì chưa, nhưng vì tôi đã thuộc về ai đó, tôi thực sự mong cô ấy đừng làm thế!

Olivia và tôi đi dạo phố Rajeurn. Nó bằng cách nào đó đã chuyển sang đêm.

Đường phố hỗn loạn.

Có những người nói về sự hồi sinh của người anh hùng, trong khi các nhóm cảnh vệ cầm đuốc đi lang thang trên đường phố.

Ngay cả khi họ không tìm kiếm những kẻ dị giáo, thì việc chỉ đứng đó vẫn rất đáng sợ.

Nếu không tiêm liều thuốc giải lo âu mang tên “anh hùng”, người ta sẽ trần trọc trong giấc ngủ và không ngừng nghi ngờ đồng loại.

Tôi không thể biết liệu chủ nhân mới của Alsbringer có mang lại cho những người này một đêm yên bình hay không, nhưng nó sẽ tạo ra một tình huống tốt hơn bây giờ.

Nhưng thay vào đó, họ sẽ bắt được một Ma vương vùng Alsbringer trước đám đông với hy vọng về cái chết của chính mình, trong khi anh ta hét lên rằng anh ta sẽ bảo vệ họ.

Chỉ tưởng tượng thôi đã thấy nực cười rồi.

Sự khác biệt giữa một anh hùng và một chú hề là gì? Mặc dù có vẻ hơi tuyệt vời khi mang lại hy vọng thay vì tiếng cười, nhưng tôi không phải là anh hùng thực sự, vì vậy đó vẫn là hành vi hề.

"Hãy hướng tới quảng trường."

"Được rồi."

“Hãy làm vài thứ hào nhoáng khi chúng ta đến đó.”

“Hào nhoáng?”

“Vâng...”

Thật xấu hổ khi giải thích chi tiết, nhưng Olivia dường như đã hiểu và trả lời với một nụ cười rạng rỡ.

Vì chúng tôi đã quyết định tổ chức một buổi biểu diễn, chúng tôi cũng có thể làm điều đó đúng. Tôi không có loại khả năng đó, nhưng Olivia có thể tạo ra hiệu ứng hình ảnh giống như ánh hào quang tỏa ra từ tôi.

Một anh hùng (thực ra là Ma vương) xuất hiện để cứu đám đông đang rơi vào hỗn loạn, được bao bọc trong ánh sáng.

Chỉ nghĩ đến thôi đã thấy choáng váng và phấn khích.

Tốt nhất là nên xuất hiện ở nơi đông đúc nhất, vì vậy Olivia và tôi đi đến quảng trường trung tâm của Rajeurn, nơi đặt cổng dịch chuyển.

Chúng tôi đã đi bộ bao lâu rồi? Khi quảng trường đến gần hơn, Olivia và tôi không khỏi cau mày.

“Nó đã tăng lên kể từ đó...”

Như Olivia đã nói, có nhiều cọc hơn được dựng ở quảng trường, và nhiều người bị treo cổ chết ở đó hơn.

Tôi không biết đám đông điên cuồng đã tìm thấy nạn nhân của họ ở đâu, nhưng có vẻ như vẫn còn nhiều người nữa để giết.

Giữa đám đông xì xào bàn tán, lính canh và những người ăn mặc như linh mục đang bận lắm nhằm về việc treo cổ ai đó.

Biết rằng những người sắp chết không phải là dị giáo, họ đã cố gắng giết những người vô tội để xoa dịu đám đông.

“Con người... thật đáng sợ...”

Mặt Olivia tái nhợt. Cô ấy đang tự hỏi liệu việc mạo hiểm nguy hiểm để cứu những người thiếu hiểu biết này có thực sự đúng đắn hay không?

Mặc dù nó là để ngăn chặn những cái chết vô nghĩa, nhưng về cơ bản nó là dành cho Charlotte.

Khi quảng trường đến gần hơn, đám đông giận dữ càng hiện rõ hơn.

Mọi người đang la hét khi nhìn vào những xác chết bị treo cổ, cầu nguyện và vô số tiếng la hét xen lẫn với "Hãy tin vào Artorius!" làm cho nó không nhiều hơn tiếng ồn.

"Reinhardt..."

Như thể đó là suy nghĩ cuối cùng của cô ấy, Olivia nắm chặt lấy cánh tay tôi.

Kể từ thời điểm tôi là chủ nhân của Alsbringer được tiết lộ, một điều gì đó không thể đảo ngược sẽ bắt đầu.

Danh hiệu Ma vương cải trang thành anh hùng có thể mang lại cho tôi điều gì đó và có thể khiến tôi phải chịu trách nhiệm về điều gì đó khác.

Mắt chúng tôi chạm nhau khi Olivia nhìn tôi cầu xin, như thể đó là cơ hội cuối cùng của cô ấy.

Và ngay khi tôi chuẩn bị suy ngẫm lần cuối.

Đột nhiên, phía sau Olivia, một xác chết bị treo cổ trên một chiếc cọc dài.

*Vù!

Di chuyển cánh tay của nó.

*Thump!

Cái xác, lẽ ra đã chết, cử động cánh tay phải buông thõng và nắm chặt sợi dây quanh cổ.

*Snap!

*Crack!

Nó đứt dây rơi thẳng xuống đất. Tôi có thể nhìn thấy tất cả.

-Ahhhhhh!

-Cái xác đang cử động!

"Cái gì?"

*Woosh! Woosh! Woooosh!

Olivia nhìn theo ánh mắt của tôi, và cả hai chúng tôi cùng quan sát cái xác khập khiễng vắn người theo một góc kỳ lạ và đứng dậy.

Và nó không phải là duy nhất.

*Thunk! Splat! Thud!

Từng người một, những cái xác treo cổ di chuyển như thể họ vẫn còn sống, không chỉ đám đông giận dữ mà cả Olivia và tôi đều nhìn thấy.

"Cái... cái gì... cái gì đây?"

Với khuôn mặt nhợt nhạt, Olivia nhìn xác chết với chiếc cổ dài bất thường vắn vẹo và đứng dậy.

Xác chết thè lưỡi, vắn vẹo và đứng dậy.

-Kyaaaaaaaaaaaaak!

Nó phát ra một tiếng hét đáng nguyên rửa đường như vọng lại từ đáy vực thẳm.

Quảng trường đã biến thành một chiến trường hỗn loạn ngay lập tức.

-Lời nguyên của Ma Thần đã giáng xuống!

Đám đông hoảng sợ hét lên, và những người nghe thấy tiếng hét của những xác chết sống lại ở gần dường như mất trí, gục xuống ngay tại chỗ.

-Oooh! Oooh!

Sau đó, những xác chết sống lại bắt đầu la hét và cắn người. Chúng đang giết những người có [sức

mạnh thể chất] được tăng cường hơn cả trước khi chết.

Đám đông cuồng nhiệt có phải trả giá cho sự điên rồ của họ không?

Hay những người đã chết thực sự là tín đồ của Ma thần?

Lý do và nguyên nhân không được biết.

-Kyaaaaaaaaak!

Những xác chết sống lại không chỉ giết người mà còn cắn và giết những người bảo vệ một cách dễ dàng. Rõ ràng là những người bình thường không thể ngăn cản họ. Các linh mục đã tiến hành các phiên tòa xét xử dị giáo bất công cũng không thể đối phó với tình huống bất ngờ.

-Kuaaaaaaaaak!

Thậm chí, có một linh mục bị chính xác chết mà ông ta vừa treo cổ cắn vào cổ.

Không còn nhiều thời gian để chần chừ nữa.

Tôi nhảy vào hiện trường của thảm kịch bất ngờ khi Alsbringer được triệu hồi, và Olivia cũng vậy.

"Cẩn thận, Reinhardt!"

"Vâng."

Xem xét số lượng xác chết sống lại, chiến đấu cùng nhau sẽ chỉ làm tăng thiệt hại.

—[Tăng cường sức mạnh ma thuật].

—Và [Tự đề xuất].

Tôi cường hóa cơ thể đến mức tối đa và chạy.
Tôi vung Alsbringer về phía một xác chết vừa cắn vào cổ ai đó và đang tìm kiếm nạn nhân tiếp theo của nó.

*Xoẹt!

Tôi đã thành công trong việc cắt cổ xác chết.

-Oooh!

Tuy nhiên, cái xác không cổ vẫn cố tóm lấy cánh tay tôi bằng những chuyển động vùng vẫy.

Nó vẫn di chuyển ngay cả khi cổ bị cắt đứt.

Một trường hợp đặc biệt của một xác chết sống lại.

Nó rất có khả năng là ảnh hưởng của một thể lực tham nhũng.

Trong trường hợp đó, tôi nên sử dụng Tiamata thay vì Alsbringer.

*Xoẹt!

Sau khi gửi Alsbringer trở lại, tôi lấy Tiamata ra và đâm nó vào ngực của cái xác đang bay.

*Thud!

*Gurgle! Gurgle!

Bọt máu sôi lên một cách kinh tởm từ cổ họng của xác chết không cổ được hồi sinh, nhưng nó chỉ diễn ra trong giây lát.

*Vút!

Ngọn lửa trắng từ Tiamata nhấn chìm cái xác, và tôi có thể thấy nó thiêu rụi thứ gì đó như thể đang bốc cháy.

Cái xác không cháy, nhưng dường như Tiamata đang đốt thứ gì đó.

Như thể đang cố đốt cháy năng lượng không trong sạch bằng Thánh hỏa.

Đây là lần đầu tiên tôi sử dụng nó trong một trận chiến chống Undead, nhưng hiệu quả là tuyệt đối.

*Thump

Cái xác bất động gục xuống bất lực.

*Boom! Cough!

Olivia, được bao bọc bởi ánh sáng trắng, đang đối phó với những xác chết cắn từng người một bằng nắm đấm và đá của mình.

Không cần phải lo lắng về phía đó.

-Oh, oh...

-Thánh quang...

Mọi người ngơ ngác làm bầm khi họ nhìn thấy sự hiện diện của chúng tôi giữa sự hỗn loạn và tàn sát bất ngờ này.

"Chết tiệt! Không có thời gian cho việc này đâu! Mau chạy đi!"

Sau khi hét vào đám đông đang chết lặng, tôi tiến tới mục tiêu tiếp theo.

-Kyaaaaaak!

Như thể phản ứng lại Tiamata, lũ Undead đang tấn công người bùa bãi hướng ánh mắt về phía tôi, rít lên một cách gớm ghiếc.

Tôi không thể biết liệu đó có phải là một phép thuật nào đó hay những tín đồ thực sự của Giáo hội Ma thần đang giở trò đòi bại.

Những xác chết có sức mạnh chiến đấu không thể so sánh với con người bình thường. Tôi biết điều đó từ việc đối phó với Zombie lần trước.

Vấn đề thực sự với chúng không phải là sức mạnh chiến đấu của nó, mà là nỗi sợ hãi nguyên thủy mà chúng gây ra. Khi bạn nhìn thấy một xác chết với chiếc cổ dài bất thường và chiếc lưỡi thè dài lao vào bạn, bạn không thể không tê liệt lý trí và đôi chân yếu ớt.

Đó là lý do tại sao ngay cả những người bảo vệ có vũ trang cũng hoảng sợ và bỏ chạy.

Sức mạnh thực sự của Undead không đến từ sức mạnh của chúng, mà từ nỗi sợ hãi và ghê tởm bắt nguồn từ vẻ ngoài kinh hoàng của chúng.

"Trở về làm xác chết đi."

Nhưng tôi đã đối mặt với chúng trước đây.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading